

ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3
The Relationship between Information Technologies of Management and Learning Organization under the Songkhla Primary Educational Service Area Office 3

พรหมทัตย์ เกล้าดี^{1*}, ตริยภูมิินทร์ ตริตรีศวร² และอริสรา บุญรัตน์³
Panhatai Klaodee^{1*}, Tripumin Tritrishual² and Arisra Boonrat³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Graduate student, Department of Master of Education Degree, Faculty of Educational Administration, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

² ดร., หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Ph.D., Department of Master of Education Degree, Faculty of Educational Administration, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

³ ดร., หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ Ph.D., Department of Master of Education Degree, Faculty of Educational Administration, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

* Corresponding author, E-mail: panhatai2499@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน 2) ระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 468 คน แบ่งเป็นผู้บริหาร 130 คน และครูผู้สอน 338 คน ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ .988 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

3. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับค่อนข้างสูง กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .631$) เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงสุด ($r_{x3y3} = .691$) และคู่ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำที่สุด ($r_{x2y2} = .570$)

คำสำคัญ: เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร, การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา, ผู้บริหารสถานศึกษา

Abstract

The objectives of this research were to study: (1) the level of the Information technologies of management, as perceived by the school administrators and the teachers; (2) the level of the Learning organization of schools, as perceived by the school administrators and the teachers; (3) Relationship between Information technologies of management and learning organization, as perceived by school administrators and teachers, in the schools under the Songkhla primary educational service area office 3. The samples overall 468 used in this research comprised 130 school administrators and 338 teachers who worked in the schools under the Songkhla primary educational service area office 3. Data were collected by questionnaires. Statistics used for data analysis included percentages, means, standard deviations, and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The results of the research were as follows:

1. Information technologies of management, as perceived by the school administrators and the teachers, in overall as well as all individual aspects, were at high level.

2. Learning organization of schools, as perceived by the school administrators and the teachers, in overall as well as all individual aspects, were at high level.

3. According to the school administrators and the teachers opinion, there was an overall highly positive correlation between Information technologies of management and learning organization of schools and their decision making behavior, at .01 significance level ($r_{xy} = 0.631$).

Keywords: Information Technologies of Management, Learning Organization of schools, School Administrators

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในหมวด 6 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 64 และ 65 กำหนดถึงการสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาสื่อวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการผลิตการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และ มาตรา 66 ให้ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความรู้ และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอด ชีวิต (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์, 2557)

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารสถานศึกษานั้นจะต้องมีความเหมาะสม เพื่อ พัฒนาระบบสารสนเทศให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างมี ประสิทธิภาพสูงสุด ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำเป็นในระบบการศึกษา คือ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ การบริหารจัดการ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน สามารถดำเนินการได้ทั้ง ส่วน ของการเรียนแบบปกติที่เน้นการศึกษาในห้องเรียน และระบบการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตัวเอง (e-learning) ให้ผู้เรียนสามารถเรียนจากที่ใดหรือเมื่อใดก็ได้ที่ สามารถเข้าถึงเครือข่ายได้ (สมพร ประทุมมาเลย์, สุรางค์ เมรานนท์ และอนงค์ อนันตริยเวช, 2552) ตลอดจนกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อใช้เป็นแนวทางที่เหมาะสมต่อสถานศึกษาในการ บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนี้ การบริหารจัดการภายในสถานศึกษา โครงสร้างพื้นฐาน การ เรียนการสอนบริหารจัดการสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้ ทริพยากรการเรียนรู้เป็นการบริหารจัดการ สถานศึกษา และความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ดังนั้นการที่ หน่วยงานหรือสถานศึกษาต่าง ๆ จะสามารถดำเนินงานข้างต้นจึงจะต้องมีการพัฒนาองค์กรให้มีศักยภาพ เพียงพอ และคนในองค์กรทุกคนจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเพื่อจะนำไปสู่สังคมแห่ง การเรียนรู้ (Knowledge Society) โดยสามารถกระทำได้โดยใช้แนวทางการบริหารโดยการทำให้องค์กร เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เนื่องจากการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนและ องค์กรที่ต้องการจะประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 นี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) เป็นหลักการที่ Senge เชื่อว่าหัวใจของการ สร้าง Learning Organization อยู่ที่การสร้างวินัย 5 ประการในรูปของการนำไปปฏิบัติของบุคคล ทีม และองค์การอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ทั้งองค์การคือ การเป็นบุคคลที่รอบรู้ การมีรูปแบบความคิด การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และการ คิดอย่างเป็นระบบ (วศิณี สืบสุทธา, 2554) ในการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการดำเนินความระมัดระวังต่อองค์กร นำทางและให้กระบวนการ ความร่วมมืออย่างยั่งยืน ดังที่ Stronge (1998 อ้างถึงใน สมคิด สร้อยน้ำ, 2548) ได้ชี้ให้เห็นถึงบทบาทของ ผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนารูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ว่า ผู้บริหารต้องมีความรับผิดชอบต่อการมี วิสัยทัศน์ การฟื้นฟูพันธกิจ การชี้แนะ และการปฏิบัติตามหลักสูตรและการสอน และการสนับสนุน บรรยากาศทางบวก การสนับสนุนความสัมพันธ์ในชุมชนโรงเรียน การพัฒนาโรงเรียนมีประสิทธิภาพด้าน การเงิน และการเรียนรู้นวัตกรรมในการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้

ปัญหาหนึ่งของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ผ่านมา ประการหนึ่งคือการบริหารจัดการ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการศึกษา เช่น ผู้บริหารระดับสูงขาดความเชื่อมั่นต่อการใช้ ICT จึงไม่เข้าใจการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร รวมทั้งการปรับเปลี่ยนบุคลากร

ในตำแหน่งส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ICT ของกระทรวงศึกษาธิการ จะมีผลกระทบต่อโครงการต่าง ๆ ในลักษณะของการดำเนินงานที่ต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ซึ่งการดำเนินการที่ผ่านมาส่วนใหญ่มีความผิดพลาดด้านการเก็บรวบรวมข้อมูล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) สอดคล้องกับการศึกษาของกมลพันธ์ แก้วโชติ (2550) เรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 พบว่าระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการศึกษาของวศิณี สืบสุทธา (2554) พบว่า การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์กับด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ในระดับต่ำ และมีความสัมพันธ์กับด้านการมีรูปแบบความคิดในระดับปานกลาง อีกทั้งความพร้อมและคุณภาพสถานศึกษายังแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะสถานศึกษาไม่มีการนำความรู้ที่มีอยู่เดิม ซึ่งกระจุกกระจายอยู่ในองค์กรมาจัดสรรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งบุคลากรภายในองค์กรไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้รวดเร็ว ไม่มีการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความรู้ ใหม่ ๆ ในการนำมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจแก้ปัญหาและปรับปรุงสถานศึกษา จึงไม่เกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ ส่งผลให้สถานศึกษาไม่สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้บรรลุตามมาตรฐาน ความรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่มนุษย์ทุกคนต้องพยายามแสวงหา การแสวงหาหรือสร้างความรู้ขึ้นแล้วก็ต้องมีการจัดเก็บที่เป็นระบบเพื่อให้สามารถนำกลับมาใช้ได้ อีก ความรู้มีมากมายและนับวันแต่จะเพิ่มปริมาณมากขึ้น วัสดุบันทึกความรู้ก็เพิ่มมากขึ้นด้วย การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการแสวงหาความรู้และสร้างความรู้ จัดเก็บความรู้และค้นคืนความรู้จึงเป็นการพัฒนาการใหม่ล่าสุด ที่มนุษย์ปัจจุบันนิยมใช้กัน จึงอาจกล่าวได้ว่า ระบบสารสนเทศเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการสนับสนุนการไหลของข้อมูลความรู้องค์กร และสามารถเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้ (สุนิตา สุบินยัง, 2554)

จากเหตุดังกล่าวข้างต้นกับสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีผู้ทำการวิจัยในบริบทสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลานั้น ตลอดจนเหตุการณ์และสถานการณ์ในยุคปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สาเหตุอันเนื่องมาจากการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมต่าง ๆ และเทคโนโลยี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ว่าอยู่ในระดับใด และมีความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษากันหรือไม่ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคาดว่าผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในหลายด้าน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ สามารถค้นคว้าด้วยตัวเองได้ และที่สำคัญอย่างยิ่ง การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารมาบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล การเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อเทคโนโลยีที่มีประโยชน์ สามารถนำมาประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาและกลายเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาระดับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
2. ศึกษาระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาคำความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา โดยศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา โดยศึกษาตามกรอบของกระทรวงศึกษาธิการ (2550) ประกอบด้วย 6 ด้าน และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดของเซนเก้ (दनय तेयनपुठम, 2551) ประกอบด้วย 5 ประการ

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ)

<p>การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา (x_1) 2. ด้านการบริหารโครงสร้างพื้นฐาน (x_2) 3. ด้านการบริหารการเรียนการสอน (x_3) 4. ด้านการบริหารกระบวนการเรียนรู้ (x_4) 5. ด้านการบริหารทรัพยากรการเรียนรู้ (x_5) 6. ด้านการบริหารความร่วมมือภาครัฐ เอกชนและชุมชน (x_6)

ตัวแปรที่ศึกษา (แนวคิดของเซนเก้)

<p>การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเป็นบุคคลที่รอบรู้ (y_1) 2. การมีรูปแบบความคิด (y_2) 3. การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน (y_3) 4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (y_4) 5. การคิดอย่างเป็นระบบ (y_5)
--

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 194 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 194 คน และครูผู้สอนจำนวน 2,806 คน รวมทั้งสิ้น 3,001 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3, 2558) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 130 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารและครูผู้สอนทั้งสิ้น 468 คน แบ่งเป็นผู้บริหาร 130 คนและครูผู้สอน 338 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดของสถานศึกษา มีลำดับขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ซึ่งได้สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 130 โรงเรียน ใช้สถานศึกษาแต่ละขนาดเป็นหน่วยในการสุ่ม โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วนซึ่งปรากฏผลดังนี้

ขั้นที่ 2 แบ่งขนาดของสถานศึกษาออกเป็น 3 ขนาด ดังนี้

1) สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน 1–120 คน จัดเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก 70 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 47 โรงเรียน

2) สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน 121–300 คน จัดเป็นสถานศึกษาขนาดกลาง 97 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 64 โรงเรียน

3) สถานศึกษาที่มีจำนวนนักเรียน 301 คนขึ้นไป จัดเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ 27 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง 19 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 ใช้สถานศึกษาที่ได้จากการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 130 โรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามคือผู้บริหาร

ขั้นที่ 4 สุ่มครูผู้สอนจากโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละโรงเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการหยิบฉลากรายชื่อครูผู้สอนแบบไม่ใส่คืน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร โดยศึกษาตามกรอบของกระทรวงศึกษาธิการ (2550) จำนวน 6 ด้าน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดของเซนเก้ (दनัย เทียนพุดม, 2551) ประกอบด้วย 5 ประการ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ทำการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่ม ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 มีค่า .978 ตอนที่ 3 มีค่า .982 และทั้งฉบับมีค่า .988

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 3 เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. ขออนุญาตจากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 เพื่อแนะนำตัวและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีสิทธิ์ในการให้ข้อมูลและได้รับการพิทักษ์สิทธิ์ไม่เปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งให้ที่สถานศึกษาด้วยตัวเอง หลังจากส่งแบบสอบถามแล้ว จะไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วดำเนินการวิเคราะห์ สรุปผลตามขั้นตอนของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของคำตอบในแบบสอบถามแต่ละชุด นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

1. แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุระดับการศึกษา ตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ
2. แบบสอบถามตอนที่ 2-3 เป็นแบบสอบถามการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในภาพรวมรายด้านและรายข้อในแต่ละด้าน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. ระดับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ในภาพรวม

ตารางที่ 1 แสดงระดับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ในภาพรวม

(n = 468)

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร	ความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา	3.95	0.62	มาก
2. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.95	0.58	มาก
3. ด้านการเรียนการสอน	3.87	0.62	มาก
4. ด้านกระบวนการเรียนรู้	3.68	0.67	มาก
5. ด้านทรัพยากรการเรียนรู้	3.77	0.68	มาก
6. ด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน	3.73	0.70	มาก
รวม	3.82	0.56	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.82$, S.D.= 0.56) และมีเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสูงสุด ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{x}=3.95$, S.D.=0.58) ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา ($\bar{x}=3.95$, S.D.= 0.62) ด้านการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.87$, S.D.= 0.62) ด้านทรัพยากรการเรียนรู้ ($\bar{x}=3.77$, S.D.= 0.68) ด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน ($\bar{x}=3.73$, S.D.= 0.70) และด้านกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{x}=3.68$, S.D.= 0.67)

2. ระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ในภาพรวม

ตารางที่ 2 แสดงระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ในภาพรวม

(n = 468)

การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา	ความคิดเห็น		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. การเป็นบุคคลที่รอบรู้	4.08	0.64	มาก
2. การมีรูปแบบความคิด	4.06	0.67	มาก
3. การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน	4.02	0.66	มาก
4. การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม	4.05	0.69	มาก
5. การคิดอย่างเป็นระบบ	3.98	0.67	มาก
รวม	4.04	0.62	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$, S.D.= 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสูงสุด ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ ($\bar{x} = 4.08$, S.D.= 0.64) ด้านการมีรูปแบบความคิด ($\bar{x} = 4.06$, S.D.= 0.67) ด้านการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม ($\bar{x} = 4.05$, S.D.= 0.69) ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ($\bar{x} = 4.02$, S.D.= 0.66) และด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 3.98$, S.D.= 0.67)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหาร	การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา					ภาพรวม (y)
	รอง ผู้อำนวยการ เขตพื้นที่	กา รพัฒนาระบบ ข้อมูลและ การประเมินผล	ทุ ยการเรียนรู้ เทคโนโลยี สารสนเทศ	เป็น ทีม พัฒนาระบบ การเรียนรู้	กา รประเมิน ผลอย่าง ยุติธรรม	
	(y ₁)	(y ₂)	(y ₃)	(y ₄)	(y ₅)	
1. ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา (x ₁)	.657**	.655**	.626**	.635**	.639**	.691**
2. ด้านการบริหารโครงสร้างพื้นฐาน (x ₂)	.619**	.570**	.612**	.667**	.632**	.668**
3. ด้านการบริหารการเรียนการสอน (x ₃)	.658**	.649**	.691**	.662**	.677**	.719**
4. ด้านการบริหารกระบวนการเรียนรู้ (x ₄)	.607**	.588**	.659**	.645**	.627**	.673**
5. ด้านการบริหารทรัพยากรการเรียนรู้ (x ₅)	.642**	.610**	.690**	.671**	.665**	.665**
6. ด้านการบริหารความร่วมมือภาคีรัฐ เอกชนและ ชุมชน (x ₆)	.670**	.592**	.646**	.634**	.640**	.706**
ภาพรวม (x)	.733**	.696**	.747**	.744**	.738**	.631**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 3 พบว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับค่อนข้างสูง กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r_{xy} = .631^{**}$) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูงทุกด้าน คือ การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม การคิดอย่างเป็นระบบ การเป็นบุคคลที่รอบรู้ และการมีรูปแบบความคิด ($r_{xy3} = .747$) ($r_{xy4} = .744$) ($r_{xy5} = .738$) ($r_{xy1} = .733$) และ ($r_{xy2} = .696$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ด้านการบริหารการเรียนการสอนกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงสุด ($r_{x_3y_3} = .691$) รองลงมาได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ด้านการบริหารทรัพยากรการเรียนรู้กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ด้านการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน ($r_{x_5y_3} = .690$) และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ด้านการบริหารการเรียนการสอนกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ($r_{x_3y_5} = .677$)

ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ด้านการบริหารโครงสร้างพื้นฐานกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ด้านการมีรูปแบบความคิด ($r_{x_3y_5} = .677$) มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำที่สุด ($r_{x_2y_2} = .570$)

สรุปและอภิปรายผล

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

ระดับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ได้ปฏิบัติตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดกรอบแนวคิดในการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การบริหารจัดการภายในสถานศึกษา ที่มีแผนพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระยะกลาง และพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่อยู่ในแผนปฏิบัติการประจำปี ส่วนโครงสร้างพื้นฐาน ที่มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และระบบเครือข่ายภายในพื้นที่ในสถานศึกษา ส่วนด้านการเรียนการสอน ที่มีหลักสูตรและแผนจัดการเรียนการสอนแต่ละสาระการเรียนรู้ ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือการจัดการเรียนรู้ตามแผนฯ ที่กำหนด ส่วนด้านกระบวนการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในรูปแบบที่หลากหลาย ส่วนด้านทรัพยากรการเรียนรู้ ที่ให้มีเว็บไซต์เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน มีระบบจัดการแหล่งการเรียนรู้ และด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน ที่มีองค์กรภาครัฐ เอกชน และชุมชน ให้ความร่วมมือและสนับสนุนสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของมนตรี สังข์โต (2554) เรื่องสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยม เขต 2 พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการวิจัยของ ศศวัน ชินนาทศิริกุล (2556) เรื่องสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยังสอดคล้องกับการวิจัยของ จันศรี บุญสินพร้อม (2557) เรื่องสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอโพธิ์ชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการวิจัยของ ฉวีวรรณ หอมรักษ์

(2557) เรื่องสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ด้านโครงสร้างพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก และอยู่ในลำดับสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 มีการสนับสนุนงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนอย่างเพียงพอต่อการบริหารงาน อีกทั้งมีระบบงานข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดไว้ และมีการจัดทำแผนพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการขับเคลื่อนการบริหารงานด้านต่าง ๆ รวมถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการเรียนการสอน และตระหนักถึงประโยชน์และความจำเป็นที่ต้องมีเทคโนโลยีในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของริชาร์ด กอร์ดอน โมฟาส (Moffat, Richard Gordon, 2000 อ้างถึงในอดิศักดิ์ แก้วประเสริฐ, 2550) เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและการพัฒนาอย่างมีอาชีพเกี่ยวกับประโยชน์และความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน ที่พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่จะเป็นแนวทางให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน และควรมีการตรวจสอบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน รวมทั้งผู้เรียนควรตระหนักถึงประโยชน์และความจำเป็นที่ต้องมีเทคโนโลยีในโรงเรียน สอดคล้องกับการวิจัยของ ศศวัน ชินนาทศิริกุล (2556) จันศรี บุญสินพร้อม (2557) และ ฉวีวรรณ หอมรัักษ์ (2557) ที่พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ด้านโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมาก

ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ด้านการบริหารกระบวนการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับต่ำสุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ได้สนับสนุนให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้ผู้สอนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาตามความสนใจของผู้เรียน ในขณะที่เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ในด้านการบริหารกระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยลำดับต่ำสุด ดังนั้น ควรมีการสนับสนุนให้ผู้สอนกระตุ้นให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนส่งงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้มากขึ้น สอดคล้องกับการวิจัยของยุทธนา วงศ์ใหญ่ (2552) จันศรี บุญสินพร้อม (2557) ฉวีวรรณ หอมรัักษ์ (2557) ที่พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ด้านการบริหารกระบวนการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับต่ำสุด

การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

ระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามหลักการที่เชิงเก้ ได้รวบรวมจากแนวคิดของ Chris Argyris และ Donald Schon รวมถึงนักวิชาการท่านอื่นเกี่ยวกับ Learning Organization ซึ่งมีชื่อว่า “The Fifth Discipline” Senge เชื่อว่าหัวใจของการสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ Learning Organization อยู่ที่การสร้างวินัย 5 ประการในรูปของการนำไปปฏิบัติของบุคคล ทีม และองค์การอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ทั้งองค์การคือ การเป็นบุคคลที่รอบรู้ การมีรูปแบบความคิด การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม และการคิดอย่างเป็นระบบ (วศิณี สืบสุทธา, 2554) ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ได้มีการจัดอบรมพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งได้มีการชี้แจงถึงแนวทางการปฏิบัติในการบริหารงานของสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างชัดเจน ทำให้การตัดสินใจในการบริหารสถานศึกษาเป็นไปในทำนองเดียวกัน อีกทั้งในการบริหารงานสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องผ่านการประเมินภายนอก ทำให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ รวมทั้งการประเมินคุณภาพของผู้เรียนที่มีการทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดถึงคุณภาพของผู้บริหารและครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการวิจัยของสิริกาญจน์ จิระสาคร (2553) เรื่อง การศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรstadt ที่พบว่า ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรstadt โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ รุสนานี ยาโม (2556) วิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่พบว่า สถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะ ละมุลมอญ (2556) เรื่อง วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 ที่พบว่า วัฒนธรรมองค์กรและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ทั้งนี้การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในลำดับสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ได้ส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการเรียนรู้และพัฒนาตนเองทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน อีกทั้งผู้บริหารและครูมุ่งปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งค้นพบสิ่งใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถปรับเปลี่ยนความกดดันในการทำงานให้เป็นแรงกระตุ้นที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานได้ โดยเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ และมีความปรารถนาที่จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับการวิจัยของ ปาริชาติ คุณปลื้ม (2548) เรื่อง การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบขององค์การแห่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และทดสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบองค์การแห่ง

การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย ที่พบว่า ประเด็นสำคัญที่ก่อให้เกิดหลักการ ทั้ง 5 ตามแนวคิดของเซ็งจ์ ที่สอดคล้องกับหลักการที่ 1 ว่าด้วยความรอบรู้แห่งตน เป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความอยากที่จะเรียนรู้ และความสามารถปรับเปลี่ยนความกดดันในการทำงานให้เป็นแรงกระตุ้นที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานได้ สอดคล้องกับการวิจัยของสิริกาญจน์ จิระสาคร (2553) และรุสนานี ยาโม (2556) ที่พบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการเป็นบุคคลที่รอบรู้ อยู่ในระดับมาก

ส่วนการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและอยู่ในลำดับต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ได้ส่งเสริมให้บุคลากรมีการศึกษาข้อมูลและบริบทอื่น ๆ มาสนับสนุนในการทำงาน อีกทั้งมีการใช้ข้อมูลย้อนกลับและมีการตรวจสอบซ้ำ และยังส่งเสริมให้บุคลากรตระหนักถึงการวางแผนโครงการต่าง ๆ ก่อนที่จะมีการปฏิบัติงาน ในขณะที่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในด้านการคิดอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยลำดับต่ำสุด ดังนั้นควรมีการเชื่อมโยงปัญหากับการทำงานเพื่อการพัฒนาให้มากขึ้น สอดคล้องกับการวิจัยของ ปาริชาติ คุณปลื้ม (2548) ที่พบว่า ประเด็นสำคัญที่ก่อให้เกิดหลักการทั้ง 5 ตามแนวคิดของเซ็งจ์ ที่สอดคล้องกับหลักการที่ 5 ที่ว่าด้วยการมีความเข้าใจในการจัดลำดับความสำคัญของงาน และระบบ โครงสร้างนโยบายและกระบวนการทำงานขององค์กรต้องมีการออกแบบให้สามารถดัดแปลงแก้ไข มีการเชื่อมโยงปัญหาเพื่อการพัฒนา มีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อสิ่งที่มากระทบทั้งภายในและภายนอกองค์กร สอดคล้องกับการวิจัยของ สิริกาญจน์ จิระสาคร (2553) และรุสนานี ยาโม (2556) ที่พบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการคิดอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับค่อนข้างสูง กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษานั้น มีความสัมพันธ์กันและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อทิศทางการบริหารงานให้มุ่งไปสู่เป้าหมายของสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีการสนับสนุนงบประมาณด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนอย่างเพียงพอต่อการบริหารงาน ตลอดจนส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการเรียนรู้และพัฒนาตนเองทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือให้เป็นการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการที่แสดงถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือบริหารงานตามกรอบของกระทรวงศึกษาธิการและองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามหลักการที่เซ็งเก้ (Senge) ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวทางการบริหารงานที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 โดยผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษาได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการบริหารงานที่ใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ หากผู้บริหารขาดประสิทธิภาพในการนำเทคโนโลยีมาช่วยในการบริหารหรือเทคโนโลยีที่ไร้ประสิทธิผล ย่อมจะทำให้สถานศึกษาหรือองค์กร

ที่จะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้รับผลกระทบที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ โดยเฉพาะเทคโนโลยีมีการแข่งขันทั่วโลก การปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบต่าง ๆ ดังนั้นสถานศึกษาหรือองค์กรจึงต้องพร้อมให้มีความคล่องตัวปรับตัวที่จะเรียนรู้ และเต็มไปด้วยการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้ามากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการวิจัยของ วศินี สืบสุทธา (2554) และเวฬุรีย์ อุปลัมภ์ (2559) ที่พบว่าการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ด้านการบริหารกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นผู้บริหารควรมีการสนับสนุนให้ผู้สอนกระตุ้นให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนส่งงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้มากขึ้น โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อลดปัญหาการใช้กระดาษ ประหยัดงบประมาณ ฝึกทักษะการใช้เทคโนโลยีและสามารถค้นหาเรียกดูเอกสารทุกที่ ทุกเวลาได้อย่างรวดเร็ว เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน โดยมองว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่ท้าทายและเป็นโอกาสที่จะแก้ปัญหาพร้อมกัน

2. จากการวิจัยพบว่า การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นผู้บริหารควรมีการเชื่อมโยงปัญหาการทำงานเพื่อการพัฒนาให้มากขึ้น โดยการจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ในเรื่องการคิดอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นการคิดในภาพรวมที่เป็นระบบ และมีส่วนประกอบย่อย ๆ มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงจากส่วนย่อยไปหาส่วนใหญ่ เน้นการแก้ปัญหาอย่างชาญฉลาดเพื่อให้เกิดความถูกต้อง แม่นยำ รวดเร็ว เป็นการคิดอย่างมีเหตุมีผล เพื่อช่วยให้วิเคราะห์การปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว แม่นยำ และยังช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษามีความพยายามที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นด้วย

3. จากการวิจัยพบว่า เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ด้านการบริหารโครงสร้างพื้นฐานกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา ด้านการมีรูปแบบความคิด มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมและให้ความรู้แก่บุคลากรในการวิเคราะห์ข้อมูลของสถานศึกษาและการคาดการณ์แนวโน้มเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร ตลอดจนให้โอกาสได้แสดงความคิดเห็นหรือการแสดงออกทางความคิดที่เปิดกว้างให้กับบุคลากรในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลมากขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารที่สัมพันธ์กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ในเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาการศึกษาในพื้นที่นั้น ๆ ต่อไป

2. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาตัวชี้วัดด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา เพื่อจะได้องค์ความรู้ใหม่ ๆ และการพัฒนาทางด้านการบริหารการศึกษาเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลพันธ์ แก้วโชติ. (2550). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานโรงเรียนของผู้บริหารโรงเรียน
ในเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). สงขลา :
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). การบริหารจัดการเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2550). นโยบายและมาตรฐานการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อ
การศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- จันศรี บุญสินพร้อม. (2557). สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานสถานศึกษาชั้น
พื้นฐานอำเภอโพธิ์ชัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3.
วิทยานิพนธ์ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
- ฉวีวรรณ หอมรักษ์. (2557). สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนขยาย
โอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3.
วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ NARKBHUT PARITAT JOURNAL มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครศรีธรรมราช, 6(1), 52-62.
- दनัย เทียนพุด. (2551). การบริหารทรัพยากรบุคคลในทศวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ปาริชาติ คุณปลื้ม. (2548). การพัฒนารูปแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยเอกชนใน
ประเทศไทย. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยะ ละมุลมอญ. (2556). วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหาร
การศึกษา). ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มนตรี สังข์โต. (2554). สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานโรงเรียน.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยุทธนา วงศ์ใหญ่. (2552). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใน การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนใน
โครงการหนึ่ง อำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3.
สารนิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงราย : มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- รุสนานี ยาโม. (2556). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา
ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ปัตตานี :
มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.
- วศิณี สีสุธธา. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษากับการเป็น
องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราช
ภัฏเพชรบุรี.
- เวฬุรีย์ อุปลัมภ. (2559). การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่ง
การเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารบัณฑิตวิทยาลัย
พิชญทรรศน์, 11(2), เลขหน้าอะไร.

- ศศวัน ชินนาทศิริกุล. (2556). สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 7(2), 97-114.
- สมคิด สร้อยน้ำ. (2548). การพัฒนาตัวแบบองค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. *วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมพร ประทุมมาเลย์, สุรางค์ เมรานนท์ และอนงค์ อนันตริยเวช. (2552). สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล จังหวัดสระบุรี สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 3(2), 16-23.
- สิริกาญจน์ จิระสาคร. (2553). การศึกษาความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรstadt. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา)*. จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สุนิตา สุบินยัง (2554). ระบบสารสนเทศกับการจัดความรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1. *วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์. (2557). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). *การพัฒนาไอซีทีเพื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : กลุ่มพัฒนารูปแบบและประสานความร่วมมือด้านเทคโนโลยี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3. (10 มิถุนายน 2559). *ประวัติความเป็นมา สพป.สงขลา เขต 3*. สืบค้นจาก: <http://www.ska3.go.th//content/history>
- อดิศักดิ์ แก้วประเสริฐ. (2550). *สภาพและความต้องการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2*. *วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาการบริหารการศึกษา)*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.